Η ΤΗΝΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΠΑΝΤΟΥ!

Στην οδό Σάφια Ζαγλούλ [Σοφία Ζαγλούλ, η Ελληνίδα σύζυγος του Σαάντ Ζαγλούλ Πάσα (1857-1957), Πρωθυπουργού της Αιγύπτου κατά την βασιλεία του Φουάτ Α’ (1922-1936), πατέρα του τελευταίου βασιλιά της Νειλοχώρας, Φαρούκ Α’ (1936-1951)], στο ιστορικό κέντρο της Αλεξάνδρειας, υπάρχει ένα σύγχρονο κατάστημα που πουλά παπούτσια.

Από το 2006 που εγκαταστάθηκα για πρώτη φορά στην Μεγάλη Πόλη, κάθε φορά που περνώ μπροστά από αυτό το κατάστημα, νιώθω ένα σκίρτημα στην καρδιά κοιτάζοντας ένα υπέροχο ανάγλυφο καλλιτεχνούργημα, σμιλεμένο σε λευκό Τηνιακό μάρμαρο, το οποίο αναπαριστά μία υπέροχη γυναικεία μορφή σε καθιστή στάση.

Λόγω των στοιχείων του έργου και του τόπου, πιστεύω ότι μάλλον απεικονίζει την περιώνυμη Υπατία (Αλεξάνδρεια, 370 – 8 Μαρτίου 415 μ.Χ.), Ελληνίδα νεοπλατωνική φιλόσοφο, αστρονόμο και μαθηματικό, διευθύντρια της Νεοπλατωνικής Σχολής στην Αλεξάνδρεια. Δίδαξε φιλοσοφία και αστρονομία, δολοφονήθηκε από όχλο φανατικών Χριστιανών.

Το σημαντικότερο όμως και πλέον συγκινητικό, αυτό που προκαλεί το σκίρτημα θαυμασμού και υπερηφάνειας στην Τηνιακή ψυχή μου ατενίζοντας αυτό το υπέροχο έργο, είναι η ταυτότητα του καλλιτέχνη που δημιούργησε αυτό το αριστούργημα, η οποία αποκαλύπτεται αχρονολογήτως στην δεξιά κάτω γωνία του: «Γ ΒΙΤΑΛΗΣ ΕΠΟΙΗ».

<u>ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΤΑΛΗΣ, ΤΗΝΙΟΣ ΓΛΥΠΤΗΣ (1838-1901)</u>

«Ο Βιτάλης γεννήθηκε στο χωριό Υστέρνια της Τήνου το 1838 και ήταν γιος εμπειρικού αρχιτέκτονα. Σε εφηβική ηλικία ακολούθησε τον πατέρα του στη Σμύρνη, τον οποίο βοήθησε, ως εργολάβος οικοδομών, στην ανέγερση νεοκλασικών σπιτιών. Στη συνέχεια ήρθε στην Αθήνα, όπου παρακολούθησε μαθήματα γλυπτικής (1857 – 1861) στο εργαστήριο του καθηγητή της γλυπτικής στο Σχολείο των Τεχνών, Γεώργιου Φυτάλη, αποφοιτώντας ως δόκιμος γλύπτης.

Αργότερα, με προτροπή της Βασίλισσας Αμαλίας και με υποτροφία του βασιλιά της Βαυαρίας Λουδοβίκου Α΄, συνέχισε τις σπουδές του στην Ακαδημία του Μονάχου, με καθηγητή τον Μαξ φον Βίντμαν (Max von Windmann)[1]. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του βραβεύτηκε επανειλημμένα, ενώ τιμήθηκε και με το μετάλλιο της Αξίας του Βαυαρού βασιλιά. Απεβίωσε στην Αλεξάνδρεια το 1901.

<u>Καλλιτεχνική δράση</u>

Ο Γεώργιος Βιτάλης θεωρείται ένας από τους κύριους εκπροσώπους του νεοκλασικισμού στην Ελλάδα και ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες γλύπτες του 19ου αιώνα, ο οποίος διακρίθηκε για την έμφαση του στη λεπτομέρεια.

Τα έργα του βραβεύτηκαν με χρυσά και αργυρά μετάλλια στις εκθέσεις των Ολυμπίων, της Ρώμης και του Παρισιού. Είναι έργα σε φυσικό μέγεθος που παριστάνουν τον Ορφέα, τον Πάρη, το θησέα, τον Βάκχιδα, τον Οιδίποδα, τον Έκτορα, την Ερμούπολη, τον Κανάρη και κόσμησαν τις αίθουσες στα ανάκτορα της Βασίλισσας Όλγας, της Σοφίας Τρικούπη και του Στέφανου Σκουλούδη.

Το 1881 κέρδισε το διαγωνισμό για το μνημείο του λόρδου Βύρωνα στο Μεσολόγγι και σε αντίστοιχο διαγωνισμό του 1883 για τον ανδριάντα του Άγγλου πολιτικού και ένθερμου υποστηρικτή του ελληνικού αγώνα Ουίλιαμ Γλάδστων. Ο Βιτάλης είχε επισκεφθεί τον Γλάδστωνα στην Αγγλία, προκειμένου να μελετήσει από κοντά τη μορφή του. Η κατασκευή του ανδριάντα ολοκληρώθηκε το 1886, ενώ τα αποκαλυπτήρια έγιναν στις 24 Ιουνίου 1900. Έχει τοποθετηθεί πάνω σε βαθμιδωτό βάθρο στο προαύλιο του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Προς το τέλος της ζωής του ταξίδεψε στην Αλεξάνδρεια, όπου φιλοτέχνησε τον

ανδριάντα του Γεωργίου Αβέρωφ και πέθανε εκεί» (Πηγή: el.wikipedia.org)

Τήνος η Παναγιοφρούρητη… Τήνος των Τεχνών… Τήνος η ευλογημένη!

†Ο Ναυκράτιδος Παντελεήμων, ο Τήνιος